

10-1990

[REDACTED]

Uw brief van
4 juli 1990

Uw kenmerk

[REDACTED]

Ons kenmerk

22.163/1/PNF

[REDACTED]

Bijlagen

Betreft : Nationaal Instituut voor de Statistiek.
Taalregeling volkstelling 1991.

[REDACTED]

Ik heb de eer u mee te delen dat de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) op 6, 13 en 27 september 1990 uw vraag om advies van 4 juli 1990 hebben onderzocht betreffende de taalregeling van de volkstelling 1991.

Ingevolge de aanvullende inlichtingen die werden verstrekt door uw Kabinet en door de ambtenaren van het Nationaal Instituut voor de Statistiek, adviseert de Commissie, met eenparigheid van stemmen, als volgt :

1. Taal van de telformulieren

Het rechtstreeks sturen van geïndividualiseerde formulieren door de centrale dienst aan de particulier kan bepaalde moeilijkheden scheppen, enerzijds, wat de betrekkingen tussen de particulier en de centrale dienst betreft en, anderzijds, wat de betrekkingen tussen de particulier en de teller aangaat.

Derhalve stelt de Commissie de volgende oplossing voor.

.../...

Aangezien de regionale centra van het N.I.S. belast zijn met het verwerken van de formulieren, zouden zij de geïndividualiseerde formulieren ook aan de getelden kunnen sturen. Voor die formulieren zouden dan de regels van de gecoördineerde taalwetten gelden die van toepassing zijn op de betrekkingen tussen gewestelijke diensten en particulieren.

1. Het regionaal centrum te Antwerpen, dat bevoegd is voor de gemeenten van de provincies Antwerpen en Limburg, is een dienst bedoeld door artikel 34, § 1, van de op 18 juli 1966 gecoördineerde taalwetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, d.w.z. een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt die aan een speciale regeling of aan verschillende regelingen zijn onderworpen en waarvan de zetel in dat gebied gevestigd is. De voornoemde gewestelijke dienst gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier de taal die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier (artikel 34, § 1, 4e lid).

Met toepassing van artikel 12, 1e lid, is het Nederlands de taal die moet worden gebruikt m.b.t. particulieren die in gemeenten zonder speciale regeling wonen. Voor de "taalgrensgemeenten" moet die van beide talen - het Nederlands of het Frans - worden gebruikt, waarvan de particulier zich heeft bediend of het gebruik heeft gevraagd (artikel 12, 3e lid).

2. Dezelfde oplossing geldt voor het regionaal centrum te Gent, dat bevoegd is voor de gemeenten van de provincies Oost- en West-Vlaanderen.

3. Het regionaal centrum te Charleroi, dat bevoegd is voor de gemeenten van de provincies Henegouwen en Namen, is eveneens een dienst bedoeld door artikel 34, § 1, van de gecoördineerde taalwetten, d.w.z. een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten uit het Franse taalgebied bestrijkt die aan een speciale regeling of aan verschillende regelingen zijn onderworpen en waarvan de zetel in hetzelfde gebied gevestigd is. Het voornoemde regionaal centrum gebruikt, in zijn betrekkingen met een particulier, de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokkene (artikel 34, § 1, 4e lid).

Met toepassing van artikel 12, 1e lid, is het Frans de taal die moet worden gebruikt m.b.t. particulieren die in gemeenten zonder speciale regeling wonen. Voor de "taalgrensgemeenten" moet die van beide talen - het Nederlands of het Frans - worden gebruikt, waarvan de particulier zich heeft bediend of het gebruik heeft gevraagd (artikel 12, 3e lid).

4. Het regionaal centrum te Luik dat bevoegd is voor de provincies Luik en Luxemburg, is een dienst bedoeld door artikel 36, § 1, van de gecoördineerde wetten, d.w.z. een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten uit verschillende taalgebieden bestrijkt (met uitzondering van Brussel-Hoofdstad) en waarvan de zetel niet is gevestigd in een gemeente van het Duitse taalgebied.

.../..

Artikel 12, 1e lid, van de gecoördineerde taalwetten bepaalt dat iedere plaatselijke dienst, die in het Nederlandse, het Franse of het Duitse taalgebied is gevestigd, uitsluitend de taal van zijn gebied gebruikt voor zijn betrekkingen met de particulieren.

Artikel 12, 2e lid, bepaalt evenwel dat er nochtans steeds wordt geantwoord in de taal die door de particulier gebruikt wordt, wanneer deze zich in het Frans of in het Duits wendt tot een dienst die gevestigd is in een gemeente uit het Malmedyse of in een gemeente uit het Duitse taalgebied.

Artikel 12, 3e lid, bepaalt dat de diensten in de "taalgrensgemeenten" zich tot de particulieren richten in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Artikel 19 bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Artikel 25 bepaalt dat de plaatselijke diensten van de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier de door betrokkene gebruikte taal gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Uit die bepalingen volgt :

- dat, in de gemeenten zonder speciale taalregeling van het Franse en het Nederlandse taalgebied, de betrekkingen tussen de gemeentelijke tellers en de particulieren gebeuren in de taal van het gebied;
- dat, in de gemeenten van het Duitse taalgebied en in de gemeenten uit het Malmedyse, die betrekkingen gebeuren in het Duits of in het Frans, naargelang van de keuze van de particulier;
- dat, in de "taalgrensgemeenten", de randgemeenten en de gemeenten van Brussel-Hoofdstad, die betrekkingen plaatsgrijpen in het Frans of in het Nederlands, volgens de keuze van de particulier.

*

*

*

